

**AL·LOCUCIÓ DEL CAP DE GOVERN
AMB MOTIU DE LA FESTA DE L'11 DE SETEMBRE**

Trem, 11 de setembre del 2010

Senyor alcalde,

Distingides autoritats,

Senyores i senyors,

Amics tots,

En primer lloc, cal que em permetin agrair a l'Ajuntament de Trem i al seu bon alcalde, l'amic Víctor Orrit, la invitació a ser avui, aquí, commemorant l'11 de setembre amb tots vostès, i permetent que els pugui adreçar un petit parlament.

L'engrescada tenacitat que sempre desperta Trem, avui és més accentuada amb motiu de la seva festa major, en una jornada en què la resta de Catalunya també celebra el seu compromís amb la història.

I de compromisos i de reptes voldria parlar aquest matí.

Dels compromisos de les ciutadanes i els ciutadans que us han precedit a Trem i a la seva Conca per fer-ne una terra significativa, viva i dinàmica, socialment i econòmicament.

Perquè per fer visibles els camins de la modernització i el progrés cal que algú, molt temps abans, comenci un treball, el mantingui i el faci perdurable.

Aquesta empresa ens concerneix a tots.

En primer lloc, als que per vocació i sentiment hem volgut mantenir-nos fidels a una terra de muntanya, a un país i a unes institucions públiques.

Tant a Catalunya com a Andorra, hem hagut de treballar per reivindicar-nos i reivindicar les nostres institucions.

Vostès, per retrobar-se, gràcies a l'arribada de la democràcia, amb les institucions que els havien estat espoliades.

Nosaltres –els andorrans–, per redreçar-nos, un cop aprovada per referèndum la nostra Constitució, l'any 1993.

No vam haver de reivindicar la democràcia, és cert, però sí que vam tenir també una transició. Una transició cap a la política moderna, amb un model d'Estat de dret, modern i eficaç, que nosaltres no teníem.

És justament, així, que el concepte del compromís m'ofereix l'oportunitat de relacionar el treball públic amb la utilitat de *ser*, amb l'oportunitat de *complir*, però sobretot amb la certesa de *fer país*.

Els que, per vocació i convicció, hem fet de la nostra actuació política un servei a l'interès general sabem que aquest compromís és un repte personal.

I els reptes sempre han estat motivadors. El temps dirà si els haurem sabut resoldre o no, però els hem encarat. No els hem defugit. I això és important.

Si bé sempre hauria de ser així, ara, quan som en època de recessió econòmica, cal afrontar, sens dubte, tots els reptes.

Al Principat d'Andorra, ens ha tocat afrontar reptes importants en quinze mesos de govern del país.

Repte ha estat i és la transformació del model econòmic andorrà i de la seva projecció exterior, en un moment en què Andorra enforteix la seva imatge internacional gràcies a haver treballat molt intensament per deixar de banda la mala etiqueta de paradís fiscal.

Repte era i repte és, encara, poder sortir en positiu de la greu crisi econòmica que patim i facilitar, alhora –amb una seriosa reforma tributària–, que nous inversors puguin instal·lar-se en el teixit empresarial i econòmic andorrà. I que els nostres empresaris i professionals puguin exportar béns i serveis sense patir càstigs fiscals.

La posició de futur del Principat d'Andorra és clara: buscar noves sortides professionals per als joves i per als emprenedors en general. Això era i és un repte i, alhora, una oportunitat.

La nostra obertura cap a Europa ens aporta credibilitat exterior i seguretat interior. Una bona relació amb la Unió Europea ajuda Andorra a madurar abans de tornar a créixer.

Són reptes naturals, resultat del treball que en aquests quinze mesos de govern, s'ha realitzat per treure Andorra de la llista grisa de l'OCDE. I per revertir a favor d'industrials, empresaris, treballadors i persones en edat de formar-se. Un resultat positiu que afavoreix l'economia andorrana en tots els àmbits, i que no trigarà gaire a ser més visible i més ben entès.

Amb aquests reptes treballa el Govern d'Andorra perquè aquest any 2010 volem enllestir la reforma tributària i presentar una proposta vàlida d'acostament del nostre petit país a la Unió Europea.

Perquè, sigui des d'Andorra o des de l'Alt Pirineu català –tant se val–, no hem volgut conformar-nos amb el que hem rebut sinó que ho hem volgut millorar i transformar. Començant per les comunicacions que, durant molts anys, ens han mantingut allunyats i, sovint, menystinguts.

Sempre esdevé satisfactori ajudar a construir una societat, des de qualsevol perspectiva, però ho és molt més si es pot fer des de les institucions públiques, sobretot si un ideari polític i uns valors –els de la socialdemocràcia europea– ens uneixen. Uneixen les persones i els objectius.

No ens podem conformar ni baixar els braços davant les teories neoconservadores que defensen la privatització en tots els àmbits i la demolició del prestigi de la cosa pública.

Per molt que governem en èpoques de recessió econòmica i endeutament no ens podem sentir inhabilitats en la nostra acció política i institucional, ni tampoc hem d'amagar les nostres conviccions i els valors que representem.

Justament, la realitat actual –la primera gran crisi a què s'enfronta la zona euro– ens obliga a un increment del dinamisme i de la modernització.

És una clara oportunitat –un cop més, un repte– per al desenvolupament de l'esperit innovador i emprenedor de la nostra gent.

I la gent de muntanya, la gent del Pirineu, no hem de tenir por a l'hora de mirar endavant.

Moltes gràcies.